

دولت سرمایه داری و مصایب سالمندان طبقات فرودست آن

کشورهای پیرامونی جهان سرمایه داری هم چون ایران نمونه ی فاحشی هستند از بربریت این نظام و قوانین ضد بشری اش که برای بقای خویش همواره در پی تحمیل و استمرار غیردموکراتیک ترین شیوه های حکومتی بر توده ها در این سرزمین ها بوده است و برخلاف دروغ پردازان شیاد آن، در تسلط مناسبات استثماری هرگز صلح و دموکراسی در سراسر جهان برقرار نمی شود زیرا ماهیت و تضادهای مستمر نظام سرمایه داری نتیجه ای جز سیاست سرکوب و اختناق را در کشورهای پیرامونی نمی طلبد.

این واقعیتی انکارناپذیر در اقتصاد این دسته از کشورهاست که ترس از فقر و پیامدهای مهلک آن، انسان را آن چنان مطیع می سازد که هر روز بیش از پیش حقوق انسانی خویش را به نفع اقلیت حاکم از کف می دهد. از یک سو روبنا یعنی دولت و تبلیغات وسیع آن، ایدئولوژی های منحط و اخلاقیات پوسیده ی حاکم به او شبانه روز می باوراند که این وضعیتی دائمی و گریزناپذیر است و از سوی دیگر برای سرکوب شورش احتمالی اش، برای حاکم ساختن جو اختناق، ارتشی از مزدوران جنایتکار تدارک دیده می شود.

ترسیم خط فقر و آمار واقعی درآمدهای طبقات تحتانی جامعه، میزان جمعیت عظیمی را که در فلاکت مطلق به سر می برند به روشنی نمایان می سازد. میلیون ها انسان بی پناهی که در طوفان های اجتماعی، در مصیبت ها و بلایای طبیعی و بحران های بی پایان اقتصادی پیش و بیش از طبقات دیگر صدمه می بینند و از هستی ساقط می شوند. نمونه های تأسفبار این حقیقت را می توان در فاجعه آزار و قتل کودکان محله ی فقیرنشین پاکدشت، جان باختن هزاران نفر در اثر زلزله ی بم و نیز اخیرا خسارات وارده بر مردمان فقیر در اثر بارش سنگین برف و سرمای شدید زمستان مشاهده کرد.

در این میان از کارافتادگان و سالمندان این طبقات، به شدت تحت ستم قرار می گیرند. بسیاری از سالمندانی که در اثر کهولت از فعالیت بازمانده اند حتی آن دسته که تحت پوشش تأمینات اجتماعی دولت قرار دارند، در وضعیت حاضر، قادر به تأمین مخارج سنگین ناشی از بیماری خویش نیستند چرا که مناسبات حاکم بر این بخش از جوامع سرمایه داری آن چنان ضدانسانی اند که توده های وسیعی از طبقات فرودست جامعه حتی از حداقل رفاهیات اجتماعی در جامعه مدنی بی بهره اند. رفاهیات تنها مختص اقلیتی است که به بهای استثمار توده ها، زلو وار اکثریت را از هستی و حق انسانی خود محروم می کنند. یکی اربابی می کند و صدها تن، تن به بردگی اش می دهند تا تنها زنده بمانند. برای این سیستم، انسان نه موجودی زنده و ذی شعور که تنها ابزاری است برای چرخاندن چرخ اقتصاد استثماری. پس بهای بهره کشی اش، بازتولید نیروی کارش است و استعدادها و باورهایش پایمال سود سرمایه. تا آن هنگام که بتوان استثمارش ساخت رسمیت دارد و زمانی که از ارانه ی نیروی کارش عاجز گردد، آخرین رمق اش را می کشند و هم چون تفالیه ای به

دورش می اندازند. بی آن که دولت ارتجاعی حاکم خود را موظف به تأمین اجتماعی از کارافتادگانی هم چون او بداند!

تشدید بحران فقر در سال‌های اخیر موجب گشته است که جمعیت چشم‌گیری از دستفروشان، تکدیان و کارتن خواب‌های شهرهای کشور را پیرزنان و پیرمردانی تشکیل دهند که بی سرپرستند و قادر به پرداخت شهریه خانه‌های سالمندان نیستند. بیماری افسردگی در آنان بسیار شایع است و از تغذیه مناسب و توجه و محبت سایرین محرومند. از طرف دیگر هیچ نهادی در جمهوری اسلامی خود را موظف به حمایت از آنان و رسیدگی به مشکلاتشان نمی‌داند.

در حالی که سالمندان بر طبق حقوق انسانی خود بایستی در خانه‌های ویژه با بودجه‌ی دولتی ساماندهی شوند و از خدمات رایگان درمانی و بهداشتی برخوردار گردند، دولت جمهوری اسلامی نه تنها از انجام این وظایف اصلی خود سرباز می‌زند بلکه با تصویب قوانین ضدکارگری در مجلس، هم چون محروم ساختن کارگران قراردادی از شمولیت قانون کار- یعنی اکثریت نیروی کار شاغل- به نفع سرمایه‌داران، آینده‌ای تاریک را برای نیروی کار رقم می‌زند. آینده‌ای که فرجامش بی‌شک مرگ در گوشه‌خیابان در اثر بیماری یا سرماست! در مقابل درآمد حاصل از فروش نفت و منابع با ارزش طبیعت این سرزمین صرف ساخت سلاح‌های کشتار می‌گردد، با اختلاس‌های کلان در جیب طبقه حاکم و وابستگانش سرزیر می‌شود و یا مزدوران و جاسوسان آن را برای سرکوب مخالفان تطمیع می‌سازد.

برای حل این بحران و صدها بحران فاجعه‌آمیزی که دامنگیر جامعه‌ی ما شده است به ناچار بایستی به سوی براندازی رژیم و جایگزینی آن با آلترناتیوی حرکت کرد که ریشه‌های تضاد را با دگرگونی اقتصاد و مناسبات

اجتماعی فعلی از میان ببرد. نظامی که در آن تمامی انسان ها تجلی عالی ترین استعدادهای خویشتن باشند و هر کس به اندازه ی توانش کار کند و به اندازه ی نیازش نصیب ببرد.

رُزا جوان

۸۳/۱۲/۱

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری